

звітувати перед регулюючими органами державної влади у єдиному електронному форматі, за який було обрано стандарт XBRL.

У новому форматі подаватимуть фінансову звітність такі підприємства як: емітенти, цінні папери яких допущені до біржових торгів; банківські установи; страхові установи; недержавні пенсійні фонди; інші фінансові установи, що належать до великих підприємств.

Переможцем тендеру на закупівлю системи фінансової звітності стала ірландська компанія VizerSoftware, на неї буде покладений увесь процес переходу на нові фінансові стандарти.

Головне новаторство системи полягає у поданні звітності в уніфікованому універсальному форматі, який прийматимуть всі державні регулятори фінансового ринку, тобто за принципом «єдиного вікна». Буде пришвидшено і автоматизовано сам процес заповнення звітності, адже усувається надлишковість і дублювання інформації завдяки єдиній системі збору даних. Зникне потреба заповнювати ідентичну інформацію декілька разів. Замість подання різних за формою звітів до контролюючих органів буде формуватися єдиний звіт.

Більша частина учасників фінансового ринку на даний момент вже подає звітність за міжнародними стандартами. Емітенти цінних паперів та професійні учасники фондового ринку здійснили перехід на них протягом 2012 – 2015 років, а у банківській сфері впровадження міжнародних стандартів фінансової звітності триває з 1998 року. Беручи це до уваги робимо висновок, що перехід на нову систему не буде проблемою для учасників фінансового ринку.

Основною метою таких змін є посилення процесів автоматизації у стосунках між бізнесом та державним сектором, створення відкритих та доступних принципів взаємодії, а також інтеграція з міжнародним фінансовим ринком.

Науковий керівник: старший викладач Задерака Н.М.

**Атамас О.П., к.е.н., доцент
Дніпровський державний
аграрно-економічний університет**

ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛІКУ ПЕРЕОЦІНКИ ТА ЗМЕНШЕННЯ КОРИСНОСТІ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ В УСТАНОВАХ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ

Методологічні засади формування в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності інформації про переоцінку основних засобів визначені у розділі III НП(С)БОДС 121 та у розділі VII «Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку основних засобів суб'єктів державного сектору». Згідно з цими нормативними документами, бюджетні установи можуть

переоцінювати об'єкт основних засобів, якщо його залишкова вартість на річну дату балансу більше ніж на 10% відрізняється від його справедливої вартості. Рішення про проведення переоцінки об'єктів основних засобів бюджетна установа погоджує з органом, уповноваженим управляти об'єктами державної (комунальної) власності, якщо такий визначено.

Метою переоцінки основних засобів є отримання достовірних даних про реальну вартість наявних в обліку активів. У разі переоцінки об'єкта основних засобів здійснюється одночасна переоцінка всіх об'єктів групи, до якої належить цей об'єкт. Переоцінка основних засобів тієї групи, об'єкти якої вже зазнали переоцінки, надалі має проводитися з такою регулярністю, щоб їх залишкова вартість на річну дату балансу суттєво не відрізнялася від справедливої вартості. Не підлягають переоцінці МНМА і бібліотечні фонди, якщо амортизація їх вартості здійснюється за методом 50% (у першому місяці використання) + 50% (у місяці списання з балансу).

Під час проведення переоцінки будь-якого об'єкта основних засобів важливо знати, чи проводилися раніше попередні переоцінки (дооцінки, уцінки) даного об'єкта, адже від цього залежить порядок відображення в обліку результатів його переоцінки. За результатами переоцінки сума дооцінки залишкової вартості об'єкта основних засобів зараховується до капіталу в дооцінках, а сума уцінки – до складу витрат звітного періоду.

Методологічні засади формування у бухгалтерському обліку та фінансовій звітності інформації про зменшення корисності основних засобів визначені у розділі V НП(С)БОДС 121 «Основні засоби» та 127 «Зменшення корисності активів». Наявність ознак зменшення корисності активу бюджетна установа визначає на дату річної фінансової звітності. Про зменшення корисності активу можуть свідчити такі ознаки:

- зменшення ринкової вартості активу протягом звітного періоду на суттєво більшу величину, ніж очікувалося;
- відсутність потреби в послугах, надання яких пов'язане з використанням активу;
- суттєві негативні зміни у технологічних, правових і політичних умовах, в яких діє суб'єкт державного сектору, та з міна рівня, способу використання активу, що відбулося протягом звітного періоду або очікуються найближчим часом;
- старіння, фізичне пошкодження активу;
- рішення припинити будівництво активу до його завершення або доведення до робочого стану;
- інше свідчення того, що ефективність активу є або буде значно меншою, ніж очікувалось.

Сума втрат від зменшення корисності об'єктів основних засобів відображається збільшенням суми їх зносу та витрат, а сума вигід від відновлення корисності – визнанням доходу з одночасним зменшенням суми зносу основних засобів. Балансова (залишкова) вартість основного засобу, збільшена внаслідок відновлення його корисності, не повинна перевищувати

вартості цього основного засобу, визначеної на дату відновлення корисності без урахування попередньої суми втрат від зменшення його корисності.

**Атамас П.Й., к.е.н, професор,
Лапай А.В., магістрант
Університет імені Альфреда Нобеля, м. Дніпро**

ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ЯК ОБ'ЄКТ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛКУ І КОНТРОЛЮ

Метою діяльності будь-якого суб'єкта господарювання, що працює за принципами самофінансування, є отримання прибутку в обсязі, достатньому для подальшого розвитку. Прибуток (збиток) є якісним узагальнюючим показником роботи підприємства, в якому концентрується ефективність усіх видів його діяльності

Фінансовим результатом підприємства може бути прибуток, збиток або нульовий фінансовий результат. Трактування сутності вказаних категорій є важливою науковою проблемою. Єдиного трактування категорій „фінансові результати”, „прибуток” та „збиток” не існує. Полеміка протягом десятиліть значною мірою розгорталася навколо суті, форм та джерел формування результатів діяльності, методики їх визначення.

В економічних словниках дано наступне трактування понять „прибуток” і „збиток”: прибуток – перевищення доходів від продажу товарів і послуг над витратами на виробництво і продаж цих товарів, тоді як перевищення витрат на виробництво і продаж товарів над доходами від їх продажу є збитком [2].

Скалюк Р.В. вважає, що фінансовий результат (прибуток чи збиток) є підсумковою категорією результативності господарської діяльності, котра відображає величину економічних вигід, отриманих (втрачених) підприємством, визначених як різниця між сумами доходів та відповідних їм витрат, що виражена у абсолютних показниках прибутку (збитку), які характеризують потенціал прибутковості, економічного зростання та розвитку підприємства [4]. Ткаченко Н.М. під фінансовим результатом розуміє результат, який утворюється з доходів діяльності підприємства за вирахуванням витрат діяльності [5].

Інші автори визначають прибуток як:

- дохід, джерелом якого є додана вартість; дохід, одержаний від якого-небудь роду діяльності, справи; приріст, збільшення чого-небудь, будь-яка вигода, користь [3], тоді збиток можна охарактеризувати як негативну різницю доходу і витрат, втрати в результаті певного роду діяльності;
- прибуток – різниця між всіма надходженнями підприємства і всіма витратами, пов'язаними з виробництвом і продажем товарів та послуг. Залишкова сума після оплати факторів виробництва (робочої сили,